

[Robert Christensen.]

ikke er ministeriets mening, at disse forhold skal standse. Hvis nogle af de omtalte forhold er ulovlige, bør der være en mulighed for at gøre dem lovlige.

Der er stillet en række ændringsforslag af socialdemokratiet og SF. Jeg skal gøre et par enkelte bemærkninger til nogle af dem. Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen går ud på, at der skulle kunne ydes støtte, selv om der ikke er mangel på arbejdskraft på det sted, hvor lønmodtageren flytter hen og får sit arbejde. Vi finder i venstre, at konsekvensen af dette ændringsforslag er ganske uoverskuelig. Hvor meget af den flytning, der sker fra én egn til en anden egn, kan vi på den måde komme til at give tilskud til? Så lang tid det ikke er mere overskueligt, finder vi det nødvendigt at afvise dette ændringsforslag.

Om ændringsforslag nr. 3, som går ud på, at rejseudgifter skal dækkes, selv om arbejdet ikke er anvist, vil vi sige, at der er jo mange mennesker her i landet, der finder det fornuftigt at tage et stykke arbejde et stykke borte fra deres hjemsted, f. eks. fordi lønnen er bedre, eller fordi arbejdsbetingelserne er bedre, og her er forholdet det samme; hvis vi skal yde støtte til rejseudgifter i sådanne tilfælde, finder vi konsekvensen så uoverskuelig, at vi må afvise også dette forslag.

De to næste ændringsforslag, om at forøge tilskuddet til dobbelt husførelse fra 20 pct. til 30 pct. og forøge den månedlige hjemrejse til en egentlig hjemrejse, finder vi i venstre ikke er rimelige. I de fleste tilfælde, når mennesker får fjernvist arbejde, kommer de til et område med en højere løn end den, der var gældende i det område, hvor de kom fra. Angående den egentlige hjemrejse kan gøres de samme betragtninger gældende, og endelig kan det siges, at loven forbyder jo ikke at rejse; den giver kun tilskud én gang om måneden.

Ændringsforslag nr. 8 er jo en gammel kending; som må ses i forbindelse med diskussionen om at yde 100 pct.s dækning i arbejdsløshedstilfælde; hr. Erling Dinesen har her i dag brugt udtrykket fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Det har vi diskuteret før og også sidste år, da vi ændrede denne lov, og diskussionen gik dengang på: hvad er egentlig fuld

erstatning for tabt arbejdsfortjenester? Er det 100 pct. af arbejdslønnen, eller er det noget mindre? Vi finder ikke i venstre, at det endnu er bevist, hvad egentlig udtrykket fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste vil sige, og vi finder, at den lov, vi lavede sidste år, er så rimelig, at der ikke er nogen grund til at ændre på dette område på nuværende tidspunkt.

Der er stillet nogle ændringsforslag fra venstresocialisterne og fra det kommunistiske parti, og det er nok rigtigt, at jeg kort siger disse forslag vil vi afvise.

Erik Hansen (Ålborg amt): Det lovforslag, der nu er til anden behandling, er først og fremmest en samling af de mobilitetsfremmende foranstaltninger, mobilitetsfremmende ydelser, og der har for så vidt ikke i udvalget eller i debatten i øvrigt været nogen uoverensstemmelse om disse ting. Jeg vil gerne pege på som en af de væsentlige ting i lovforslaget, at spørgsmålet om at få stillet midler til rådighed til bekæmpelse af det, man kalder restledigheden, har der heller ikke været nogen diskussion om. Det problem, vi bl. a. drøftede ved første behandling, om den begrænsning, der hidtil har været på de selvstændiges muligheder for at blive arbejdsløshedsforsikret, er nu løst, så vidt jeg erindrer pr. 1. februar; og det hilser jeg med megen glæde; her var en urimelighed, som nu er ryddet til side.

Der har i udvalget været enighed om, at den bolighjælp, der kan ydes, fremover også skal omfatte de tilfælde, hvor man etablerer sig i eget hus eller ejerlejlighed. Det radikale venstre finder, at denne ændring undervejs er af heldig karakter.

Vi er også enig med ministeren i, at den regulering af vikarbureauernes virksomhed, som nu tages op, er nødvendig og hensigtsmæssig, bl. a. på baggrund af, at vikarbureauernes virksomhed ligesom var gået ud over det, som vel af mange betragtes som det rimelige. Der er vist ikke mange, der har fundet det rimeligt, at man var gået langt ind i industriområdet med ansættelse af arbejdskraft under denne form. Jeg er enig i, at der er et behov, inden for HK-området vel nok specielt, for en vikarbureauvirksomhed, bl. a. af den grund, at den trækker en arbejdskraft ud, som ellers ikke ville være til rådighed for arbejdsmarkedet. I øvrigt er